

P. Andersen: Naar der fra det konservative Folkepartis Side paa en saa opsigtsvækkende Maade er stillet Forslag til Beslutning som det foreliggende, gik vi fra vort Partis Side ud fra, at de Konservative i dette Tilfælde vilde stille dels Forslag om rundelige Understøttelser til de omkomne Sømænds efterladte, dels Forslag om, at den Pariastilling, som Sømandsstanden hidtil har indtaget blandt de danske Arbejdere, nu skulde være ophævet, saa at Undtagelseslove for Standen ikke længere skulde eksistere, men den skulde have menneskeverdige Vilkaar med Hensyn til Beboelsesforhold og Spiseforhold om Bord i Lighed med de Vilkaar, som bydes Arbejdere i Almindelighed.

Imidlertid viste det sig, da de Konservatives Ordfører (Fraenkel) motiverede Forslaget, at man ikke her i Salen vil fremkomme med, hvad man egentlig har tænkt sig skulde være den bedste Form for Anerkendelse fra det danske Samfund overfor Søfolk, der har sat Livet i Vove, og overfor deres efterladte, men at man ønsker dette Spørgsmaal drøftet bag et Udvalgs lukkede Døre, saa at der senere skulde fremkomme Forslag om Sagen. Jeg vil sige, at jeg finder den Form, som er foreslaaet af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at være den mest tiltalende, og da den er Praksis her i Tinget og har været det i flere Aar, er der ingen Grund til ved denne Lejlighed at fravige den Form.

Men da Sagen nu er rejst og er kommet offentlig frem, har vi fra vort Partis Side enkelte Spørgsmaal, vi kunde ønske at faa klaret gennem den højtærede Handelsminister og den højtærede Arbejdsminister, Udtalelser, som skulde gaa ud paa at betrygge os med Hensyn til, hvad der i Fremtiden skal foretages for at stille Sømænd paa lige Fod med andre Borgere.

Det ærede Medlem fra Middelfart har nævnt, og det er senere blevet bekræftet og yderligere belyst af den højtærede Indenrigsminister, hvilke Udbetalinger der sker til Enker og Enkers Børn, naar deres Forsørger er omkommet paa Søen i Krigsperioden, samt hvilke Understøttelser der er betalt til andre, til hvem den omkomne stod i Forsørgelsesforhold, naar han var ugift og ikke havde stiftet eget Hjem. Disse Understøttelser er ikke overordentlig store. Efter hvad der er oplyst, andrager den Ulykkesforsikring, som i alt udbetales til en Enke, 8 000 Kr. og den Ulykkesforsikring, som udbetales til andre, der er under Forsørgelse af den omkomne

Sømænd, 2 000 Kr. en Gang for alle. Selv med disse Beløb in mente vil et Beløb paa 800 Kr. i Statspension til en Enke og 100 Kr. til hvert af Børnene under 18 Aar ikke være et saadant Beløb, at det kan betrygge deres økonomiske Forhold i alle Maader, saa de kan føle sig fuldstændig sikre mod at komme i Nød eller Trang. Det er det første Krav, man kan stille til Lovgivningsmagten, Regering og Rigsdag, at de efterladte, hvis Forsørgelse har paa-hvilet den omkomne Sømænd, betrygges paa en saadan Maade, at de ikke risikerer at komme til at staa saaledes, at de mangler det nødvendige til deres Underhold. Derfor vil jeg gerne henstille til Finansudvalget, at dette Spørgsmaal paa ny bliver taget op til Overvejelse. Det fremgik da ogsaa af den Motivering, som det ærede Medlem fra Middelfart ledsagede sit Ændringsforslag med, at hele denne Sag om Understøttelser til Sømænds efterladte paa ny vil blive taget op til Overvejelse i Finansudvalget; og der vil efter de Udtalelser, der er faldet i Dag, ikke kunne være Tvivl om, at der i Finansudvalget vil kunne blive Enighed om, at der ydes en klækkelig Forhøjelse af Understøttelserne til Søfolks efterladte, saa de i alle Maader bliver betrygget, lige saa lidt som der kan være Tvivl om, at den højtærede Minister gerne vil gaa med til saadanne Forhøjelser.

For øvrigt er der jo Mulighed for, at man kan faa de store Rederier, som netop er blevet forgyldt under de Farer, som de saa højt lovryste danske Søfolk har været udsatte for, til at deltage i de Udgifter, der er forbundne med saadanne større Understøttelser. Jeg skal minde om en Debat, der fandt Sted sidste Sommer her i Tinget mellem det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det konservative Folkepartis Ordfører (Sporon-Fiedler), en Debat, som drejede sig om, hvilke Udgifter Rederne skulde paatage sig som deres Part af de overordentlige Udgifter under Krigsperioden. Der refereredes til et Forslag, der var fremsat her i Tinget af den højtærede Indenrigsminister i Januar 1916, og som vilde have givet Statskassen en Indtægt fra Rederierne paa mindst 38 Mill. Kr., men rimeligvis mindst 70 Millioner i Løbet af et 1 Aar. Dette Forslag blev forringet i Landstinget, saadan at Indtægten for Statskassen kun vilde betyde 22 Mill. Kr., men det blev derefter i Fællesudvalget stærkt fremhævet, at Rederne vilde yde mere, end noget af disse Forslag bød, hvorfor man